

[Bernhard Baunsgaard]

skal gennemføre de to lovforslag? Jeg håber det ikke, men man kan jo aldrig vide.

Jeg skal gentage, at jeg vil følge, hvad der eventuelt måtte komme frem om, hvad dette egentlig betyder, før jeg tager endelig stilling til at gennemføre lovforslag med tilbagevirkende kraft af denne art. Som det så rigtigt er anført i bemærkningerne, vidste man jo dengang, før 1976, på hvilke betingelser man optog lånene. Jeg synes ikke, det er noget smukt princip. Derfor venter jeg med den endelige stillingtagen.

Arne Bjerregaard (KrF):

Jeg kan ikke forstå, at hr. Camre er så mismodig og så ked af dette forslag. I sin tid, i 1975, lavede vi da sammen med socialdemokratiet forliget om, at udenlandske finanslån skulle have en ændret skattemæssig stilling efter den 1. januar 1976, og da synes jeg vi kom ganske godt ud af det. Der var forståelse af det rimelige i ændringen, og der er ikke nogen grund til at undskylde, at vi gjorde det. At de konservative og venstre så dengang var lidt kølige over for forslaget, ja, det er så en anden side af sagen. Det var en anden politisk situation, vi havde i folketinget. Jeg forstod dengang på de konservative og til dels venstre, at hvis man friholder virksomhederne for at skulle opgive disse kursgevinster og -tab, så var der gode muligheder for spekulation i valuta for dem, som havde ekspertise til det, altså de store virksomheder. Derfor forstod jeg da udmærket dengang især de konservatives modvilje imod forslaget. Men nu, forstår jeg, har man ændret holdning.

Jeg synes altså ikke, socialdemokratiet og måske specielt hr. Camre skal være så ked af det. Jeg finder, det var en særdeles velafbalanceret lovgivning, vi lavede dengang - det viste den politiske modvilje fra begge sider af salen mod lovforslaget dengang.

Det, vi laver nu, er vel simpelt hen bare en opsamling af de finanslån, som ligger før den tid. At man så kan sige, at virksomhederne her måske får en lidt gunstigere stilling end efter den nuværende lov, det er så en anden side af sagen. Men for det første er det få lån, der er optaget før 1976, og for det andet har man jo sat denne regel om de 16 pct. ind som en reguleringsmekanisme. Man kan selvfølgelig diskutere, om de 16 pct. er

det rigtige. Det går jeg ud fra at vi kan diskutere i udvalget. Men når man tager det med, kan jeg ikke se andet, end at det er et velafbalanceret forslag, som vi i alt fald gerne vil støtte, og jeg kan ikke forstå, at socialdemokratiet krummer tæer, fordi de skal være med til det.

Flygaard (DR):

Retsforbundet er noget skeptisk indstillet over for det foreliggende lovforslag. Vi finder det principielt uheldigt, som ministeren jo også gav udtryk for ved behandlingen af det foregående lovforslag, at give love med tilbagevirkende kraft, og her skal vi altså 3-4 år tilbage. Det synes at være vel rigeligt. Vi vil også gerne pege på, at den formulering, der er foreslået, af stk. 4, er højst mærkværdig, når der står:

»... kan valutakursgevinst og -tab konstateret efter 1. januar 1976 efter begæring fra den skattepligtige medregnes ved opgørelsen ...«.

Der er nok meget få, der vil medregne gevinsten, medens der nok er mange, der vil trække tabet fra. Vi vil gerne være med til at se på, om denne formulering kan ændres i udvalget, således at hvis tabene kan trækkes fra, skal gevinsterne også medregnes. Ellers er det nok tvivlsomt, om retsforbundet vil medvirke til gennemførelsen af det foreliggende lovforslag.

Waldorff (VS):

Jeg synes næsten, den socialdemokratiske ordfører, hr. Camre, var for beskeden, da han sagde, han vurderede det sådan, at pakkeløsningen alt i alt havde en lille overvægt i retning af det socialdemokratiske. Jeg synes da efterhånden, det her meget godt alt i alt ligner socialdemokratisk politik, og jeg synes også, at selve ordførertalen var yderst socialdemokratisk.

I øvrigt var der noget andet, jeg ville sige. Jeg finder, at dette forslag er dybt ydmygende for kulturministeren. Kulturministeren har i de sidste 4 år gang på gang siddet over for teatergrupper og danske filmfolk og museumsfolk og biblioteksfolk, som har bedt om støtte til nogle ting, ofte meget beskedne beløb, 50.000-100.000 kr. og sådan noget, og hver eneste gang har kulturministeren måttet sige: desværre, der er ikke plads på årets fi-